मधुदध्यक्षतघृतैः स्वस्तिवाच्यद्विजांस्ततः ।
वाचयामास रामस्य वने स्वस्त्ययनक्रियां ॥ २८ ॥
ततस्तस्मै द्विजेन्द्राय राममाता यशस्विनी ।
दक्षिणां प्रददौ काम्यां राघवं चेदमब्रवीत् ॥ २९ ॥
यन्मङ्गलं सहस्राक्षे सर्वदेवनमस्कृते ।
वृत्रनाशे समभवत् तत् ते भवतु मङ्गलं ॥ ३० ॥
यन्मङ्गलं सुपर्णास्य विनताकल्पयत् पुरा ।
अमृतं प्रार्थयानस्य तत् ते भवतु मङ्गलं ॥ ३१ ॥
अमृतोत्पादने दैत्यान् घ्नतो वज्रधरस्य यत् ।
अदितिर्मङ्गलं प्रादात् तत् ते भवतु मङ्गलं ॥ ३२ ॥
त्रिविक्रमान् विक्रमतो विष्णोरतुलतेजसः ।
यदासीन्मङ्गलं राम तत् ते भवतु मङ्गलं ॥ ३३ ॥
ऋतवः सागरा द्वीपा वेदा लोका दिशश्च ते ।
मङ्गलानि महावाहो दिशन्तु शुभमङ्गल ॥ ३४ ॥
इति पुत्रस्य शेषाश्च कृत्वा शिरसि भामिनी ।
गन्धैश्चापि समालभ्य राममायतलोचना ॥ ३५ ॥
ओषधीं चापि सिद्धार्थां विशल्यकरणीं तथा ।
चकार रक्षां कौशल्या मन्त्रैरभिजजाप च ॥ ३६ ॥
उवाचापि प्रहृष्टेव सा दुःखवशवर्तिनी ।
वाष्पात्रेण न भावेन वाचा संसज्जमानया ॥ ३७ ॥